

K. H. Jacobi
4
IN OBITUM
Christiani Quinti,

Regis Daniae & Norvegiae, Vandalorum,

E T

Gothorum, Ducem Stervigiae,

Holsteiniae, Starmarniae & Ditmarsiae,

COMITEM

Oldenburgi & Delmenhorstiae.

C
O
D
ti
te
m
m
co
ess

Ad Regalem Celsitudinem Illustrissimi

GEORGI,

Principis Daniae.

Princeps Illustrissime,

Cui potius, quam tuae Regali Celsitudini dedicari debet hoc *Σενήτιον* in Obitum fratris tui, Augustissimi Regis Daniae? nam ille, qui, dum vivebat, tibi fuit Carissimus, nunc mortuus suaviter tibi in Memoriam revocatur, & certo mihi persuadeo, quicquid ad ejus Memoriam revocandam & conservandam conducit, id ipsum tibi perquam Gratum esse ac Fecundum. Accipias ergo pro in-

Epistola Dedicatoria.

*nata tibi benignitate ac mansuetudine hoc
mei in tuam Regalem Celsitudinum amo-
ris & reverentiæ Testimoniem.*

Sum Servus tuæ Regali Celsitudini
Obsequentissimus,

Gulielmus Hogæus.

IN OBITUM

Christiani Quinti, Regis *Daniæ, Nor-*
vegiæ, Vandalorum & Gothorum, &c.

DANUS obit Rex, ille potens opibusque virisque,
 Heu! Regni decus ille fui, decus ille piorum
 Christicolum; nulloque licet sit Principe victus,
 Victus morte cadit, fati succumbit acerbi
 Legibus, & gelidi petit antrum immane Sepulchri.
 Nil mortem & fera fata fugat, non aurea Cræsum
 Gaza, aut magnanimi soboles te clara Philippi
 Subdita Regna tibi & quæsitum sanguine nomen,
 Non te, Rex *Solomon*, animi sapientia vasti
 Inclyta, non validæ *Sampsonem* robora dextræ

Eripuere,

Eripuere, anima Libitinæ jure subacta

Deposure caput mæsti sub marmore busti

Quis Lachrymas cohibere tuas, O magne *Georgi*,

Audeat, attonitas resonet cum fama per aures

Fraternæ tibi mortis ? Et ecquis leniat ægri

Plagam animi, vulnusque levet miserabile, donec

Fræna dolor largis lachryimis justissima laxet ?

Quis luctum cohibere queat Venerabilis *Annæ* ?

Atque utroque *Ducis* geniti de Principe, qui nunc

Ante annos animumque gerit, curamque virilem ?

Quinetiam commune malum nunc perculit omnes

Passim homines : Varii lugent hæc Funera Reges

Sceptrigeri, procereſque dolent, quosunque per Orbem

Chriſticolum radiis Oriens Sol tundit Eois,

Hesperiiſve cadens : Habitum quoque luctibus aptum

Omnis ubique gerit rutilo Diademate cinctus,

Atque omnes procereſ, & qui ſub regibus uſquam

Jura Magiſtratuſque regunt, & ubique Senatuſ

Omnis,

Omnis, ubique cohors equitum quoque personat omnis
 Fletibus, atque suo clausi sub corde doloris
 Intima luctifonis develant vulnera dictis :
 Albaque nunc tunicis mutarunt tegmina nigris,
 Ut Mortis Monumenta gerant, & luctibus icti
 Indicium dent veste animi. Si subdita Luna
 Phæbæum involvit subita Caligine vultum,
 Protinus omnem hominum gentem pavor occupat ingens,
 Haud alio mortale genus terrore tremiscit
 Occasu, Rex magne, tuo, qui, ut Phœbus Olympo
 In medio, Pulchris radiis per cuncta nitebas
 Regna hominum, sceptrumque manu, fulvumque gerebas,
 Crine decus, Danisque dabas Regalia jura
 Belligeris. Nunc umbra tamen te lurida mortis
 Obruit. Immodicum sed vos compescite luctum,
 Anna Soror, Gulielme nepos, fraterque Georgi
 Principis Illius, qui Danica Regna tenebat
 Jure pio, dulcique suos in pace regebat :

Nam velut ē Patrio redivivus pulvere Phoenix
 Filius, ecce, fui generoso ē sanguine Patris
 Surgit, & in folio refidet Fredericus avito,
 Et pacem fovet ille novam, nova foedera firmat
Europæ, ut positis Vigeat concordia bellis,
 Et patrem vetat ille mori, quia vivit in illo.

Libenter Obtulit,

GULIELMUS HOGÆUS.

F I N I S.

US

